

linger, der foregår i øjeblikket, ikke vil finde sig i. Men jeg kan trods alt sige, at der faktisk er sket nogle mindre forbedringer i de enkelte pinde i det forslag til vedtagelse, der ligger her.

Derfor må jeg også sige, at det, at Enhedslisten har taget initiativet til den her forespørgselsdebat om forhandlingerne i WTO, rent faktisk er endt med, at vi har fået et forslag til vedtagelse, som på nogle mindre områder er en skærpelse i forhold til det tidligere mandat. Derfor er det også en politisk sejr, at Enhedslisten tog initiativet til denne forespørgselsdebat.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg syntes jo, at det var spændende at høre hr. Rune Lund her til sidst. Efter at han havde bidt sig fast i en forholdsvis dårlig formulering i vedtagelsen sidste år og havde brugt det meste af sin taletid på den, så kunne hr. Rune Lund jo godt se, at der faktisk er sket en hel masse.

Der havde det måske været bedre, om hr. Rune Lund havde været med i presset fra sidste år til i år, som jeg gennemgik i min tale, altså hvordan vi har fået en dansk forhandlingslinje fra overhovedet ikke at være særlig optaget af ulandenes krav til i dag at være en linje, som gør, at hvis regeringen – det er den jo forpligtet til – følger den her vedtagelse i de kommende forhandlinger i WTO og internt i EU, så bliver vi absolut det land i EU, som kæmper hårdest for ulandenes sag.

Jeg synes måske godt, at hr. Rune Lund kunne have kvitteret ved at stemme for.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Steen Gade, at Enhedslisten ikke kan stemme for et forslag til vedtagelse, hvor der står, at der skal ske fremskridt på alle områder i forhandlingerne. For det er jo udtryk for en kræmmermentalitet, hvor man siger til ulandene: For at I kan få noget, for at I kan få adgang til vores markeder med jeres landbrugsprodukter, så skal I åbne jeres markeder for store vestlige firmaer, som vil udkonkurrere lokal industri, og som på tjenesteydelsesområdet f.eks. vil kunne gå ind og udkonkurrere lokal industri på sådan noget som uddannelse og sådan noget som vandforsyning.

Det er jo det, der er det store problem. Men jeg skal da give hr. Steen Gade ret i, at de to pinde, jeg nævnte – jeg forstår egentlig ikke, at der ikke er andre, der har nævnt det i debatten; jeg

ved ikke, om det på et tidspunkt kun var Enhedslisten, der havde opdaget, at der var en skærpelse i formuleringerne – er et lille fremskridt. Men den grundlæggende indpakning er stadig væk en noget for noget-tilgang, en kræmmermentalitet, som ulandene ikke vil finde sig i. Derfor er forhandlingerne gået i hårdknude i øjeblikket.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Steen Gade for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Nu kan jeg nok ikke overtale hr. Rune Lund til at stemme for vedtagelsen alene af den grund, at hr. Rune Lund tidligere har brugt en del af sin taletid på at sige, at når vi forhandler i EU, så går det ikke, og når vi er medlem af WTO, så går det ikke.

KL 16.50

Men hvad angår spørgsmålet om noget for noget, vil jeg bare sige til hr. Rune Lund: Jeg tror, at jeg er lige så uenig i den tankegang som hr. Rune Lund. Men vi har brugt en måde, hvor vi rent faktisk har kunnet ændre de positioner og sørge for, at Danmark stille og roligt i løbet af et år ligger i en position, hvor vi faktisk i dag går så vidt, som hr. Rune Lund nok ikke troede vi kunne gå inden for EU. Det burde hr. Rune Lund vel nok påskønne på den ene eller den anden måde.

Han har vel egentlig allerede gjort det ved at sige, at det her forslag til vedtagelse var bedre, end han havde regnet med.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det, jeg har sagt, er, at der er et par enkelte pinde, som er bedre i det forslag til vedtagelse, der ligger, og som er bedre end det, der blev vedtaget efter den forespørgselsdebat, vi havde den 8. november 2005.

Men det, som jeg også har sagt, og som hr. Steen Gade også må have hørt, for det er sagt flere gange, er, at forslaget til vedtagelse, der ligger her, bygger på tankegangen om, at ulandene skal ud og give en masse for at få indrømmelser på landbrugsområdet, så ulandene kan få lov til at eksportere deres produkter til vores del af verden.

Det synes jeg er fuldstændig urimeligt, for de forhandlinger, der kører i øjeblikket, kører som forhandlinger, der bliver kaldt en såkaldt udvik-